

han. »Fortiden ligger altid for os i en falsk Belysning, og Øjeblikket miskendes. Det kan vistnok være en Lykke for den enkelte, at vi har saa let ved at glemme vore Lidelser og fornægte Savnene, naar de først er tilfredsstillet; men for Menneskelivet i sin Helhed er det en uhyre Ulykke. Det er maaske derfor en Politikers allerførste Opgave at være sit Folks altid vaagne Hukommelse. Og det er netop paa det Punkt, at Tyrstrup forsynder sig. De unge i vor Tid har faaet Friheden i Vuggegave og anser den af den Grund for en selvfølgelig og ufortabelig Ting. De har aldrig maattet undvære den; derfor skønner de ikke paa den. De har ikke erhvervet den, ikke stridt og lidt for den; derfor kender de ikke Angsten for at miste den — ja de forstaar den ikke engang og mener, at man ser Spøgelser ved højlys Dag. Men jeg bryder mig ikke om Barnesnak! Vil Tyrstrup ikke forstaa min Advarsel denne gang, skal vi slaas! — Dersom Deres Ven Torben Dihmer ikke var gaaet hen og bleven skør i Hovedet eller hvor det nu er, saa havde jeg maaske forsøgt en Kampagne sammen med ham. Nu maa jeg se mig om efter andre Hjælpere, dersom det gøres fornødent. Kan jeg nu ved Valget skaffe mig et fuldt paalideligt Følge blot paa en Snes Mand, saa skal jeg tvinge Tyrstrup til at lægge Roret om.«